

01

2026

XVI. ROČNÍK
ZALOŽENÝ
V ROKU
2011



FARSKÁ RODINA



250 ROKOV
SPIŠSKEJ
DIECÉZY

250. VÝROČIE
ZALOŽENIA
SPIŠSKEJ DIECÉZY

TÉMA 4 – 5

VŽDY ŽEHNAJME
MLADÝCH
ROZHOVOR 8 – 9

VZKRIESENIE:
SKUTOČNOSŤ,
KTORÁ PREMIEŇA
PRÍTOMNOSŤ

16 – 17

„JA SOM
VZKRIESENIE
A ŽIVOT.“

(JN 11, 25)

EDITORIÁL

Ctení čitatelia,

svätá Matka Tereza raz o sebe povedala: „Nie som nič, len malá ceruzka v Božích rukách.“ Dala sa k dispozícii Bohu, aby ňou „písal“ svoje veľké dielo. Aby dospela k tomuto rozhodnutiu, musela spoznať, kto je Boh a prečo sa mu môže s plnou dôverou odovzdať. Rodinná výchova, náboženské formovanie, sviatostný život, modlitba, láska a Božia milosť napomohli Agnese Goxhe Bojaxhiu stať sa svätou Matkou Terezou.

Oceňujeme, že sme kresťania? Uvedomujeme si, že aj my môžeme byť pomyselnou „ceruzou“ v rukách Boha? Aké úžasné by bolo napísať svojim životom príbeh o veľkej Božej добрote a láske... Aké záslužné by bolo odovzdať vieru v Boha ďalšej generácii... Každý z nás má svoju motiváciu i zodpovednosť.

Pápež Pius VI. na žiadosť panovníčky Márie Terézie vyčlenil 13. marca 1776 naše územie z Ostrihomskej diecézy a založil Spišskú diecézu. Zámerom tohto rozhodnutia bolo účinnejšie hlásať evanjelium a priblížiť sa viac k ľuďom. Aj tento krok určite napomohol zachovať živú vieru v ľuďoch do dnešných dní. Verme, že Mária Terézia má vo večnosti z tohto rozhodnutia už len radosť, lebo sa stala tiež Božím „brkom“.

Živá a žitá viera v Boha je nesmierne hodnota. Prináša istotu, lásku, život, radosť i nádej, pokoj aj odpustenie, dáva zmysel utrpeniu... Vidia iní, že sme šťastní kresťania? Cítia, že náš Boh je LÁSKA a že to ON, ktorý za nás zomrel, aby sme mohli žiť naplno a večne, je zdrojom i zárukou nášho šťastia?

Milí naši,

svätý František z Assisi odporučil: „Ohlasujte evanjelium a ak treba, tak aj slovami.“

Prajem nám všetkým, aby sme boli usmievavými „hlásnikmi“, ale i dobrými „perami či fixami“ v Božom peračníku.

Požehnané veľkonočné sviatky!

Viera Kubovčíková
šéfredaktorka časopisu

POZVÁNKA – PŮŤ DO OSTRIHOMU

PETER MARHEFKA

V sobotu 27. júna 2026 o 10.00 h sa v rámci jubilea 250 rokov Spišskej diecézy uskutoční celodiecézna púť do Ostrihomu. V Ostrihomskej katedrále Panny Márie a svätého Vojtecha zaznie slávnostná svätá omša v slovenčine. Otec biskup František pozýva na slávnosť veriacich zo všetkých farností diecézy. Slávnostnú liturgiu ďakovnej púte bude hudobne doprevádzať zbor farnosti Spišská Nová Ves.

Bazilika v Ostrihomi je najväčšou cirkevnou stavbou Maďarska. Výška od krypty po

kupolu je rovných 100 metrov. Široký komplex budov, rozlohou pokrývajúci celý hradný vrch, navrhol Alexander Rudnay – slovenský šľachtic, rímskokatolícky arcibiskup a kardinál, ktorý bol od roku 1819 uhorským prímasom a ostrihomským arcibiskupom. Model komplexu je vystavený v klenotnici baziliky. Z rozsiahleho plánu sa realizovala časť katedrály a časť domov kanonikov.

Zdroje: www.kapitula.sk www.wikipedia.org

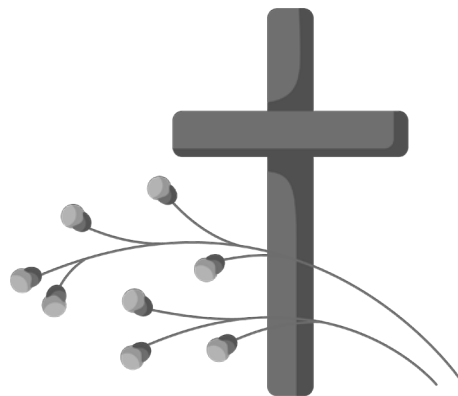


Foto: Vladimír Ambróz

PŮŤ DO SVÄTYNE BM

MONIKA DOBROVSKÁ

Dňa 12. apríla 2026 sa uskutoční farská pešia púť do Svätyne Božieho milosrdenstva na sídlisku Západ, pri príležitosti sviatku Božieho Milosrdenstva. Pozývame všetkých. Bližšie informácie vo farských oznamoch.



LÁSKA JE MOCNEJŠIA

JÁN ZÁHRADNÍK – DEKAN FARNOSTI

Drahí farníci,

v čase socializmu sme ako deti vyrastali v spoločnosti, kde bolo zakázané verejne hovoriť o Bohu. Podľa vtedajšej ideológie viera vo vymysleného Boha bola len „ópium ľudstva“. Vo vydavateľstve Mladé letá v edícii Stopy, na ktorú si moja generácia zaiste spomína, vyšiel trojdielny dobrodružný román Winnetou, „povinné“ čítanie pre nás, socialistických chlapcov.

Winnetou bol románový hrdina, veľký náčelník Apačov, odvážny bojovník a obranca práv indiánov, vytláčaných do rezervácií a decimovaných chamtivosťou európskych kolonizátorov a všelijakých dobrodruhov hľadajúcich zlato. Román končí jeho smrťou. Aby zachránil život svojho „pokrvného“ brata, belocha, Old Shatterhanda, v poslednej chvíli sa hodí pred neho a padá zasiahnutý guľkou nepriateľa. Umiera ako hrdina. Tak sme v čase bezbožnej totality v postave apačského náčelníka mohli sledovať zašifrované posolstvo o Božej láske mocnejšej ako nenávisť, ktorá neberie život druhému, ale obetuje vlastný.

Ježiš to hovorí učeníkom pri Poslednej večeri v predvečer svojej smrti: „Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí život za svojich priateľov. Vy ste moji priatelia, ak robíte, čo vám prikazujem.“ (Jn 15, 13 – 14) Veľká noc nie je víťazstvom zbraní. Je veľkým víťazstvom Lásky nad zlom vo svete. Láska poráža diabla, ničí hriech a ako posledného nepriateľa ničí smrť. Náš Boh je Láska! Toto posolstvo musíme vykričať do sveta, ktorý uveril, že mier je výsledkom prevahy alebo aspoň rovnováhy v zbrojení. Uveril, že mier prichádza po eliminovaní nepriateľa. Nie, **mier je výslednicou lásky, ktorá nám hovorí, že sme si všetci bratia, nie nepriatelia.** Ježiš pred svojou smrťou odovzdal toto odzbrojujúce posolstvo Petrovi v Getsemanskej záhrade: „Daj svoj meč na jeho miesto! Lebo všetci, čo sa meča chytajú, mečom zahynú.“ (Mt 26, 52)

Svet zostal hluchý na naliehavé výzvy zosnulého pápeža Františka, keď hovoril, že vojna je diablove dielo a šialenstvo, z ktorého odchádzajú všetci porazení.

Drahí veriaci, všetci môžeme niečo urobiť pre mier a odzbrojenie vo svete. Nemáme moc ovplyvňovať veľké geopolitické rozhodnutia, ale niečo môžeme urobiť. Môžeme odzbrojiť vlastné srdcia od hnevu, nenávisť, závisť, túžby po pomste, škodoradosti, chamtivosti či ľahostajnosti. Zmŕtvychvstalý Kristus nám ukazuje svoje rany, aby nám pripomenul, že nad diabolskou mocou nenávisť sa víťazí „ukrižovanou láskou“. Ježiš neprišiel vymeniť politické štruktúry, ale prišiel premeniť naše vnútro. Môžeme to nazvať **demilitarizáciou srdca.**

Žehná Vás

Ján Záhradník

SVET, SLOVENSKO, DIECÉZA

Zdroje: www.tkkbs.sk,
www.vaticannews.va,
www.kapitula.sk,
www.katolickenoviny.sk

PETER MARHEFKA

„**Plný horlivosti za Pána**“ (1Kr 19,10) je **motom jubilea Spišskej diecézy, ktorá si v tomto roku pripomína 250 rokov od svojho založenia. Spišské biskupstvo vzniklo vyčlenením z Ostrihomského arcibiskupstva 13. marca 1776. Pápež Pius VI. tak učinil bulou Romanus pontifex, ktorú vydal na základe dekrétu Márie Terézie zo začiatku roka 1776.**

Otvorenie jubilejného roka Spišskej diecézy bolo dňa 13. marca 2026 v Konkatedrále Sedembolestnej Panny Márie v Poprade. Slávnostnú svätú omšu o 17.00 h slávil Mons. Nicola Girasoli - apoštolský nuncius na Slovensku. Jubilejný rok sa ukončí 15. novembra 2026 na Spišskej Kapitule.

Dňa 15. januára 2026 sa na Spišskej Kapitule uskutočnilo stretnutie participatívnych orgánov Spišskej diecézy, ktoré bolo venované téme synodality a prehlbovaniu spoluúčasti všetkých veriacich na živote Cirkvi. Do programu sa zapojili kňazská rada, zbor konzultorov, ekonomická a pastoračná rada, dekani i synodálne tímy.

„Kristovo slovo nech vo vás bohato prebýva.“ (Kol 3,16) je nosným posolstvom pastierskeho listu, ktorý pripravil spišský biskup František Trstenský na Nedeľu Božieho slova (25. januára 2026). Veriacich diecézy vyzval ku zapojeniu sa do počúvania podcastu: „Biblia za rok“; k modlitbe ružen-

ca so Svätým písmom v ruke a k tomu, aby Božie slovo zaznelo cez náš život.

Od 1. februára 2026 vedie TV LUX nový generálny riaditeľ, kňaz Anton Ziolkovský, rodák zo Spišskej Novej Vsi. Za priority svojho pôsobenia stanovil oslovenie strednej a mladšej generácie, rozvíjanie kvality programov a posilnenie dialógu s divákmi. Katolícku televíziu TV LUX vidí ako posla pokoja verného pravde, otvoreného dialógu a motivujúceho k budovaniu spoločenstva.

Pri príležitosti sviatku svätých Cyrila a Metoda, apoštolov Slovanov a patrónov Európy, slávil Mons. František Trstenský 14. februára 2026 svätú omšu pri hrobe svätého Cyrila v Bazilike svätého Klementa. Liturgia sa konala na pozvanie Pápežského kolégia svätých Cyrila a Metoda, v ktorom 15. februára 2026 celebraval spišský diecézny biskup odpustovú slávnosť.

Diecézna pastoračná rada pozýva jednotlivcov, rodiny a spoločenstvá každej farnosti v našej diecéze, aby sa v modlitbách spojili a prosili za zdravie a Božie požehnanie pre pomocného otca biskupa Jána Kuboša, ktorý sa 28. februára 2026 dožíva 60 rokov života. Výber duchovnej kvetinky je na každom z nás. Môže to byť obetovaná svätá omša so svätým prijímaním, modlitba ruženca, krížovej cesty či litánií, obeta alebo dobrý skutok.

250. VÝROČIE ZALOŽENIA SPIŠSKEJ DIECÉZY

LUCIA SMOLEJOVÁ

V marci tohto roku si pripomenieme 250. výročie založenia našej – Spišskej diecézy. V rámci cirkevného diania a jeho histórie na Slovensku je to významná udalosť, ktorej výročie si nemôžeme nevšimnúť.

Dňa 1. januára 1776 Mária Terézia oznámila zriadenie Spišskej diecézy. Dôležitým krokom bolo odčlenenie časti územia Ostrihomskej arcidiecézy. Prvým spišským biskupom sa stal Karol Salbeck. 15. januára 1776. Mária Terézia poslala pápežovi Piovovi VI. vysvetľujúci list svojho konania a 13. marca 1776 pápež Pius VI. bulou Romanus pontifex erigoval/zriadil Spišské biskupstvo ako sufragánske biskupstvo Ostrihomskeho arcibiskupstva (podliehalo jeho autorite). Hranice novej Spišskej diecézy sa takmer kryli s hranicami troch vtedajších stolíc: Spišskej, Liptovskej a Oravskej. Novú diecézu malo vytvoriť 119 farností: na Spiši 82, na Liptove 20 farností a na Orave 17 farností. V každej stolici bolo zároveň niekoľko kaplánok. Čo sa týka dekanátov, tak na Spiši to bolo sedem dekanátov, na Liptove jeden dekanát a na Orave dva dekanáty. Mimo dekanátneho usporiadania mali špecifické postavenie Spišská Kapitula a Levoča (zo Spišského prepošstva).

NOVÉ – SPIŠSKÉ

BISKUPSTVO TVORILI:

Dekanát horného toku rieky Poprad, napr. Batizovce, Štrba, Gánovce, Lučivná, Vrbov, Poprad...



Dekanát dolného toku rieky Poprad, napr. Spišská Belá, Kežmarok, Lendak, Ždiar...

Dekanát horného toku rieky Hornád, napr. Spišská Nová Ves, Spišské Bystré, Letanovce, Smižany...

Dekanát dolného toku rieky Hornád, napr. Spišský Hrhov, Vyšný Slavkov, Markušovce, Odorín, Spišské Vlaky, Spišské Podhradie...

Dunajecký dekanát, napr. Veľká Franková, Spišské Hanušovce, Spišská Stará Ves...

Dekanát gréckych uniátov "DECANATUS GRAECI RIT. UNITORUM", napr. Poráč, Slovinky, Torysky, Závadka...

Liptovský dekanát, napr. Hybe, Ružomberok...

Hornooravský dekanát "SUPERIOR" (z Nitrianskeho archidiakonátu), napr. Zákamenné, Námestovo...

Dolnooravský dekanát "INFERIOR" (z Nitrianskeho archidiakonátu), napr. Dubová, Nižná, Dolný Kubín, Trstená, Tvrdošín...

Lubovnianský dekanát, napr. Podolíneč, Hniezdne, Stará Lubovňa...

(podľa: Peter Oleksák, <https://www.brilla.sk/pdf/homza/SYNTEZA%20II/05%20-%20Cirkevne%20dejiny.pdf?152>)

Na biskupa novej diecézy čakalo množstvo práce v oblasti nových správnych orgánov, ktoré pomáhajú v riadení diecézy. Dňa 10. novembra 1776 biskup Salbeck zvolal po prvýkrát radu, ktorej členmi boli kanonici Spišskej katedrálnej kapituly – rokovali o návrhoch biskupa, napr. v súvislosti s menovaním nového kanonika – lektora aj schválením nového farára Spišskej Kapituly, ktorým sa stal kanonik Ján Jozef Chryzostom Dežófi (Desewffy) z Černeku, titulárny opát kláštora Blahoslavennej Panny Márie v Spišskom Štiavniku. Za kanonika – lektora bol v danom roku menovaný kanonik Pavol Ordódy. Darom od panovníčky Márie Terézie spišským biskupom sú aj majetky bývalého opátstva cisterciotov v Spišskom Štiavniku. Tamajší kaštieľ sa stal letným sídlom spišského biskupa. Po uchopení moci komunistami však bol tento cirkev-



ný majetok znárodnený, stal sa sídlom odborného učilišťa. Tento kaštieľ bol vrátený biskupstvu až po nežnej revolúcii v rámci reštitúcií.

Z mnišských reholí pôsobili na Spiši postupne jezuiti (Levoča - jezuitské gymnázium), piaristi (kolégium - Podolíneec), františkáni (Levoča, Spišský Štvrtok), paulíni (Kežmarok), Milosrdní bratia (Spišské Podhradie), kamalduli (Lechnica, Červený Kláštor).

Dejiny nášho biskupstva neboli priamočiare ani jednoduché. Katolíci čelili reformácii a potom sa odohrávala rekatolizácia; v školách po roku 1867 čelili maďarizácii a v 20. storočí to boli dve svetové vojny. Obrovským negatívnym zásahom do života biskupstva bolo ovládnutie Československa komunistickou stranou, ktorá nepripúšťala aktívny cirkevný život.

Nový rozvoj začal v 90. rokoch 20. storočia.

Zdroje:

<https://historickyschematismus.kapitula.sk/niekoľko-faktov-o-spisskej-dieceze-v-case-jej-zalozenia-1776/>

TOMKO, J.: Zriadenie Spišskej, Banskobystrickej a Rožňavskej diecézy..., Spišské Podhradie 1995, s. 161

[www. brilla. ...](http://www.brilla...)

<https://jubileum.kapitula.sk/>



AKCIE, KTORÉ NÁS ČAKAJÚ V TOMTO JUBILEJNOM ROKU: „PLNÝ HORLIVOSTI ZA PÁNA“

„S veľkou radosťou a vďačnosťou očakávam jubileum Spišskej diecézy, ktorá si v tomto roku pripomína 250 rokov od svojho založenia. Tento významný čas nás pozýva zastaviť sa a poďakovať Pánu Bohu za bohaté duchovné dedičstvo, ktoré sme prijali od generácií veriacich pred nami, za kňazov, rehoľníkov i laikov, ktorí po celé stáročia niesli vieru v našich farnostiach a rodinách. Je to rok, v ktorom môžeme znovu a hlbšie vyjadriť vďaku za Božiu vernosť a požehnanie, ktorými nás sprevádzal v časoch radosti i skúšok. Pevne verím, že toto jubileum sa stane pre našu diecézu časom milosti, duchovnej obnovy a jednoty, a že do budúcnosti budeme kráčať s novou nádejou...“



Mons. FRANTIŠEK TRSTENSKÝ

(<https://jubileum.kapitula.sk/>)

Kalendár podujatí nájdeme na:

<https://jubileum.kapitula.sk/kalendar-podujati/>

ZVON OSLAVUJE 540 ROKOV

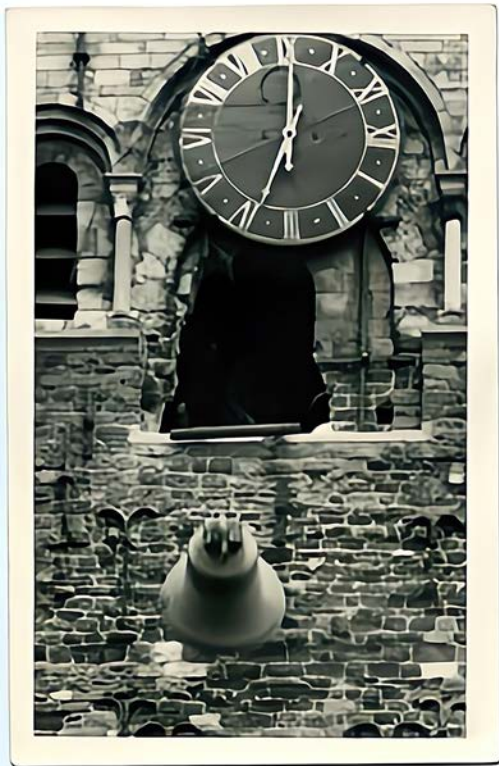
MICHAL DIRGA

**Čo v tejto jamy hĺbokosti sa
mocou ohňa vytaví, to hore z veže
na výsosti nás všetkých oslávi.**

Friedrich Schiller – Pieseň o zvone

Náš najstarší a zároveň najmenší zvon pochádza zo slávnej stredovekej zvonolejárskej dielne založenej majstrom Konrádom.

Matúš Pajdušák uvádza jeho meno ako Conradus Salamonis de Galnaw. Mylné priradenie "Gaal" ako priezviska sa pred desaťročím vypustilo, keďže je chápané skôr ako



Zvon vyhodенý z okna veže, vojnové rekvirácie 1917. Archív: Juraj Gembický KPú Košice



Horiaca Spišská Nová Ves, AI-repro. Autor: Telléry Gyula 1909.

prídavné meno "Galský". Autor sa domnieva, že korene Konrádovho rodu siahajú do Francúzska rovnako, ako mená Gallus, či Gallicus.

Pri menách ešte chvíľu ostaneme. Náš zvon je pomenovaný Šmertný, čo je skôr prezývka ako meno. Z kampanologickej praxe vieme, že najmenší zvon v každej veži je spravidla umieráčik. Málo veží na Slovensku má zvon, ktorý bol odliaty iba na tento účel (napr. Gelnica – zvon sv. Jozefa, patróna dobrej smrti). Zároveň nie všetky stredoveké zvony dostali mená ako dnes. Svedkami toho sú Campana Maxima v Kežmarku, či zvon Signum v Bardejove. Navyše, podľa toho, čo tento zvon prežil, by sa mu skôr hodilo meno Šťastný.

Až doteraz sa nevedelo ako prežil požiar 2. februára 1849, keďže zvony vo veži následkom požiaru popadali a rozstavili sa. Predpokladalo sa, že zvon sa v tom čase vo veži nenachádzal. Pajdušák však píše, že zvon sa pri požiaru zasekol v okne veže a zostal neporušený. Prakticky sa druhýkrát narodil. Môžeme predpokladať, že tak, ako aj te-

raz, visel v jednom z okien veže (v súčasnosti v okne smerujúcom na Levočskú ulicu).

Tretíkrát sa zvon narodil v roku 1857. V tom roku boli odliate štyri nové zvony. Po požiari vnútro veže vyzeralo ako komín – skoro 30 metrov prázdnoty bez podlaží a schodísk. Všetko to bolo potrebné vystavať nanovo. Pravdepodobne vtedy sa tento zvon našiel. Keď sa robotníci konečne dostali do výšky okien, kde bola predtým zvonová komora, objavili zvon. Najprv v domnení, že je poškodený, ho z veže zhodili. Keď sa však zistilo, že požiar zvon neroztavil a prežil aj pád z okna, zvon vytiahli späť do veže a zavesili spolu s novými zvonmi, kde visí dodnes. Aspoň takto to je zapísané na evanjelickej fare.

Autorom tohto zvona je Ján Wagner, ktorý bol siedmym lejárcom Konrádovskej dielne. Jeho najstarším známym dielom je veľký zvon v Lubicu, kde nachádzame autorovo meno (Iohannes de novavilla, 1475). V ďalších rokoch ulial zvony pre Bardejov (1486), Betlanovce (1499), či už dnes nejestvujúci veľký zvon pre Levoču (1513). No vďaka výzdobe a charakteristickým delidlám spoznáваме jeho autorstvo aj pri nesignovaných zvonoch.

Ako väčšina stredovekých zvonov, aj Šmertný zvon má len jednoduchú výzdobu pozostávajúcu z jedného nápisu. Na rozdiel od zvona pred radnicou, na ktorom je gotickou majuskulou známy text O REX GLORIE... zvon vo veži má nápis písaný gotickou minuskulou: anno/domini/1486/factum est/hoc/opus/beate/marie/virginis/V (Roku Pána 1486 zhotovené toto dielo ku cti blahoslavenej Márie Panny V). Každé slovo je oddelené delidlom a na konci textu sa nachádza lejárská značka pripomínajúca písmeno V.

Dedičstvo tejto stredovekej zvonolejárskej dielne predstavuje celkovo 43 dochovaných exemplárov. Okrem známych zvonov Urban a Mikuláš v Spišskej Kapitule sem zaraďujeme aj zvon Tenebrat z Krakova, Veľký zvon z Harichoviec, či jamnícky Pacerný zvon. Zaujímavosťou je nedatovaný zvon pre Markušovce, ktorý je

od mája 2013 vystavený pred radnicou mesta Spišská Nová Ves.

Potrvá veky budúcim, privábi sluchy k pozoru, a bude plakať s trúchliacim a zbožným volať do kostolu.

Friedrich Schiller –
Pieseň o zvone.

Zdroje: DIRGA, Michal: Oživenie histórie zvonolejárskej dielne Majstra Konráda. In: INFORMÁTOR – kultúrno-spoločenský mesačník mesta Spišská Nová Ves. 6/2014, ISSN 1339 – 049X. MÚZEUM SPIŠA V SPIŠSKEJ NOVEJ VSI: Zvony, zvonice a zvonenie na Spiši v minulosti. Spišská Nová Ves: Múzeum Spiša v Spišskej Novej Vsi, 2013. ISBN 978-80-85173-08-6. PAJDUŠÁK, Matúš: Szepesmegye középkori ércöntvényei és azok mesterei. Levoča, 1909.



Šmertný zvon. Foto: Michal Dirga.

SVÄTÝ DEMETER - MUČENÍK VIERY UDALOSTI VO FARNOSTI

V nedeľu 4. januára 2026 sa kino Mier v Spišskej Novej Vsi stalo miestom stretnutia viery, kultúry a spoločenstva. Farnosť Spišská Nová Ves v spolupráci s Divadlom teatrálnou skratky (DTS) uviedla nové divadelné predstavenie autora a režiséra Petra Karpinského **Svätý Demeter – mučeník viery**, ktoré si diváci mohli pozrieť v dvoch popoludňajších predstaveniach o 15.00 h a o 17.00 h.

Hra priblížila život svätého Demetera ako človeka pevného presvedčenia, ktorý zostal verný Kristovi aj za cenu vlastného života. Diváci mali možnosť nielen sledovať historický príbeh z čias prenasledovania kresťanov, ale zároveň sa zamyslieť nad otázkami, ktoré sú aktuálne aj dnes: Čo znamená zostať verný pravde? Ako obstať vo viere v prostredí, ktoré jej nie vždy rozumie? Kde čerpáme silu k svedectvu v každodennom živote?

Predstavenie sa nieslo v silnej duchovnej atmosfére. Jednoduchá, no výpovedná scénografia umožnila vyniknúť slovu a hereckému prejavu. Herci Divadla teatrálnou skratky opäť potvrdili, že ochotnícke divadlo môže byť hlbokým nástrojom evangelizácie a mostom medzi umením a vierou. Mnohí diváci ocenili najmä vnútorné napätie príbehu a jeho presah do súčasnosti – mučeníctvo nie ako vzdialenú históriu, ale ako výzvu k odvahe a vernosti v čase vojny. Uvedomenie si, že zatiaľ, čo my v hojnosti, teple a pokoji sme slávili sviatky, neďaleko od nás tóny Tichej noci prehlušil zvuk sirén a deti namiesto ku stromčeku bežali do úkrytu.

Osobitným a veľmi silným momentom bolo záverečné stretnutie oboch farských spoločenstiev. Po skončení predstavenia sa gréckokatolíci i rímskokatolíci spojili v spoločnej modlitbe. Spoločne sme ďakovali za dar viery, za svedectvo

mučeníkov, ale aj za dar jednoty, ktorý nás presahuje. Tento okamih ukázal, že svätci nie sú vlastníctvom jednej tradície – sú darom celej Cirkvi.

Divadelné popoludnie tak nebolo len kultúrnym podujatím, ale aj duchovnou skúsenosťou. Prinieslo radosť zo stretnutia, povzbudenie vo viere a vedomie, že aj v dnešnom svete má zmysel hovoriť o svätosti jazykom umenia.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa podieľali na príprave predstavenia – hercom, organizátorom, technickému zabezpečeniu i všetkým dobrovoľníkom. Vďaka patrí aj divákovi, ktorí svojou účasťou a dobrovoľným príspevkom podporili ďalšie aktivity divadla.

Nech je svedectvo svätého Demetera povzbudením aj pre nás – aby sme vo svojom živote zostávali verní Kristovi s odvahou a nádejou.

Mária Hollaarová

VŽDY ŽEHNAJME MLADÝCH

MÁRIA HOLLAAROVÁ

Foto: Archív autora

V poslednom období sa v Cirkvi čoraz viac hovorí o potrebe venovať pozornosť mladým ľuďom – ich otázkam, hľadaniu i zápasom. Diecézna exhortácia *Cor ardens* („Srdce, ktoré horí“) nám pripomína, že viera sa rodí zo stretnutia: z blízkosti, počúvania a spoločného kráčania. Mladí nepotrebujú len programy, ale predovšetkým svedkov viery a spoločenstvo, kde môžu zakúsiť prijatie.

O tom, ako dnes vyzerá starostlivosť o mládež v Cirkvi, čo mladí hľadajú a kde možno vidieť nádej, sme sa rozprávali s Mgr. DANIELOM LYSÝM, PhD. ktorý sa pastorácii mládeže venuje dlhé roky a má skúsenosť zo služby na diecéznej i celoslovenskej úrovni. Pracoval v Združení kresťanských spoločenstiev pre mládež (čo je najväčšia mládežnícka organizácia na Slovensku), bol členom Komisie pre mládež v Spišskej diecéze. Momentálne pracuje ako metodik v Diecéznom katechetickom úrade Spišskej diecézy a je tiež členom Komisie na ochranu maloletých KBS.

Pozývame Vás k čítaniu rozhovoru, ktorý môže byť povzbudením nielen pre mladých, ale pre celú farskú rodinu. Mladí totiž nepotrebujú dokonalú Cirkev – potrebujú živú Cirkev, v ktorej horí srdce pre Krista.

Posledné zasadnutie Farskej pastoračnej rady našej farnosti bolo venované exhortácii *Cor ardens*, ktorej autorom je otec biskup František Trstenský. Prečo vyvstala potreba napísať túto exhortáciu, čo myslíš?

Otec biskup zverejnil túto exhortáciu minulý rok na Slávnosť Krista Kráľa, teda v čase, keď Cirkev slávi Svetový deň mládeže a aj na Slovensku, vrátane našej diecézy, sa konajú diecézne či dekanátne stretnutia mladých. Ako sa píše v tomto dokumente, vznikol na základe modlitby, počúvania a skúseností farností a má byť spoločným kompasom pre spoločnú cestu Cirkvi a mladých. Ja osobne si myslím, že mladí dnes patria do mimoriadne ohrozenej skupiny v rámci spoločnosti. Nie preto, že by trpeli materiálnou chudobou, ale trpia chudobou našej pozornosti, predovšetkým pozornosti rodičov, ale aj nás, dospelých. Mladí túto pozornosť potom vyhľadávajú inde a uzatvárajú sa do vlastného sveta. Som presvedčený, že otec biskup si je toho vedomý a azda aj preto vznikol tento svieži a veľmi aktuálny dokument.

Čo ťa priviedlo k práci s mladými ľuďmi v Cirkvi?

Je to dlhý príbeh, ale aby som to skrátil: v mojom živote prišiel moment, keď som zažil neuveriteľnú lásku. Bol to okamih, keď som cítil Božiu bázeň, jeho neuveriteľné a neodvolateľné prijatie mňa samého. Bol som vtedy mladým človekom a v tej istej chvíli som prežíval aj to, že mám o tomto prijatí, o tejto láske hovoriť iným mladým – že každý mladý človek má miesto v Božom srdci, každý z nich je nekonečne milovaný. Občas premýšľam, prečo práve mladí potrebujú počuť o Božej láske. Asi preto, že omnoho viac (ako nám dospelým) im skutočná láska chýba, a tak omnoho ťažšie čelia pochybnostiam o tom, či skutočná láska vôbec existuje. Mladí si dnes lásku dokážu zameniť za hocičo a keď zažijú sklamanie, pád, končí aj ich „viera“ v lásku. Vyložia si to tak, že láska je iba nejaký sentiment, ktorý tu je alebo nie je, a preto je láska iba fatamorgána. Samozrejme, inak to prežívajú chlapi a inak dievčatá. Výsledok je však rovnaký – život vo falošnej predstave o tom, čo znamená milovať.

***Cor ardens* pracuje s obrazom emauzských učeníkov: najprv kráčajú sklamaní, až potom im horí srdce. Znamená to, že kríza viery je normálnou etapou dozrievania?**

Závisí od toho, ako chápeme krízu. Slovo kríza pochádza z gréckeho slova „krisis“, čo znamená prelom alebo aj rozhodnutie. V tomto zmysle áno, mladý človek už nie je dieťaťom, chce byť slobodný a rešpektovaný, zároveň ešte stále nie je dostatočne zrelý, chýba mu životná skúsenosť dospelého veku. Jeho viera je podrobená skúškam: rozumu, pochybností, negatívneho vzoru od mnohých rovesníkov, žiaľ, aj dospelých... Mladí v tomto veku už neveria v rozprávky a nepotrebujú, aby ich niekto poučoval. Ak v ich okolí chýba ktosi, kto má na nich čas, odvahu na ich provokačné otázky odpovedať, niekto, kto ich dokáže trpezlivo sprevádzať, ukazovať praktickú podobu lásky a cez toto všetko im dávať zakúšať prijatie, ich „detská“ viera sa netransformuje do zrelej podoby. Buď zakrpatie alebo sa stratí. Potom už len ostáva modliť sa a veriť, že Pán si vie každého nájsť a v každom veku obrátiť jeho srdce k sebe.

Dá sa podľa teba „pastoračne vyprodukovať“ horiace srdce, alebo je to vždy dar milosti?

Myslím, že tieto dve veci sa nevylučujú. Áno, horiace srdce je Boží dar. Dar, ktorý sa rodí v modlitbe a v práci pre mladých. Veľakrát som zažil, že mladým, ktorí len tak chodili na „stretko“, zrazu zahorelo srdce. Nevie, v ktorom momente to prišlo, ale viem, že predtým to nemali a zrazu to v nich bolo :) Ak sme ochotní venovať sa im, ak sa s nimi modlíme, zdieľame a delíme o službu, ich srdce zahorí. Ak na nich len nakladáme, srdce ľahko udusíme.

Ako rozlišovať medzi emocionálnym nadšením a skutočným obrátením srdca?

Je to niečo, čo sa nedá rozlíšiť hneď. Aj „iba“ nadšenie na začiatku je lepšie ako nič. No potom s tým treba pracovať, kultivovať, lebo skôr či neskôr nadšenie vyprchá. Obrátenie srdca chce čas, vyzrievanie a modlitbu. My všetci, každý kňaz i laik sme povolani každý deň zápasit' o obrátenie svojho srdca k Pánovi. V tom sme všetci na jednej lodi. Teda ani ja netuším, kedy budem mať naozaj obrátené srdce. Akurát viem, že mi niekedy chýba práve to nadšenie :).

Dokument naznačuje, že dnešný mladý človek nie je primárne rebel, ale skôr unavený hľadač zmyslu. Súhlasíš?

Zmýšľanie mladých sa v posledných rokoch veľmi rýchlo mení. Mení sa slovník, štýl obliekania, kultúra mladých a hľadanie skutočného zmyslu sa v nás akosi stráca. Nevravím, že mladí nepotrebujú vidieť vo veciach zmysel – potrebujú, ale nehľadajú hlbší zmysel vecí. Je to chyba nás dospelých, že sme ich k tomu prestali viesť, že vidia len to, čo je viditeľné a počujú len to počuteľné. Pamätám sa, ako som sa raz počas jedného rozhovoru na ulici opýtal istého

mladíka, kam to chce v živote dotiahnuť. Odpovedal mi, že aspoň na elektrikára... Bez urážky voči elektrikárom, som si vtedy uvedomil, že mladí ľudia ako on vôbec neriešia podstatné otázky o živote, zmysle alebo nejakých vlastných víziách či budúcnosti. Mnohí z nich žijú naplno pre dnešok, no pritom zabúdajú na zajtrajšok. Sú zvyknutí na rýchle odmeny, na to, že všetko majú tu a teraz, že všetko je instantné a na nič netreba čakať. Chýba im odolnosť a okrem posilňovne nezvládajú záťaž, nároky a zodpovednosť, na aké sú ľudia mojej generácie bežne zvyknutí. V tomto sú naozaj unavení hľadači.



Daniel Lysý

Vidíš u mladých skôr stratu viery v Boha, alebo stratu dôvery v zmysluplnosť inštitúcií vrátane Cirkvi?

Mladí majú často falošné predstavy, a to tak o Bohu ako aj o Cirkvi. Mnohokrát veria alebo neveria kvôli klamlivým ilúziám, ktoré niekde, od niekoho prebrali.

Dnes je, žiaľ, celkovo nastavené spoločenské vnímanie tak, že inštitúciám sa nedôveruje. Tento jav nedôvery u mladých voči Cirkvi len posilňuje. Na druhej strane, kde dostanú rozhrešenie? Koho pôjdu žiadať o sviatosť birmovania, krstu alebo pomazania chorých, ak niekto v ich okolí umiera? Ako som povedal, mladí dnes často nekriticky naberajú falošné predstavy, neskúmajú ich, nevenujú im hlbšiu pozornosť, a potom možno len há-

dať, čo to robí s ich vierou či dôverou. Veľmi ma zarazilo, ako trefne to napísal pápež František v exhortácii o mladých „Christus vivit“ – „značný počet mladých z rôznych dôvodov nežiada od Cirkvi nič, pretože ju nepovažuje za dôležitú pre svoju existenciu“ (ChV 4o). Na druhej strane si treba uvedomiť, že my neohlasujeme Cirkev, ale zmŕtvychvstalého Krista. Ak srdce mladého človeka prijme Ježiša, je len otázkou času, kedy sa začlení aj do spoločnosti Cirkvi.

Cor ardens píše o jave nazývanom apateizmus – ľahostajnosť voči otázke Boha. Ako sa pastorácia vyrovnáva s človekom, ktorý neodmieta Boha, ale ho jednoducho nerieši?

Ľahostajnosť ľudí i celej spoločnosti je dnes asi najrozšírenejším hriechom. Poznali ju už púštni otcovia a nazývali ju „acedia“. Považovali ju za najťažší hriech, pretože je veľmi ťažké sa z neho dostať. Dnes sa táto ľahostajnosť u mladých netýka iba viery, je to všeobecný jav správania sa ľudí. Má konkrétne prejavy ako to, že sa ľudia navzájom prestávajú zdraviť, že nevieme poďakovať v obchode za obsluhu ale-

bo že sa počas akciových vianočných nákupov pomaly „mlátime košíkmi“, že parkovaním na sídlisku zaberieme dve miesta alebo zaparkujeme inému pred vchod, že znečisťujeme odpadkami prostredie, rieky, že predávame alkohol a cigarety deťom a je nám jedno, že si tým ničia svoj mladý život... Ľahostajnosť je o tom, čo robíme alebo aj nerobíme. Jednoducho, nezaujím o nič, čo je ďalej od špičky nášho nosa. Ľahostajnosť nás dospelých je pre mladých veľmi zlou inšpiráciou. Neexistuje nejaký univerzálny návod, ako „riešiť“ človeka, ktorý Boha „nerieši“. Chce to modlitbu, rozlišovanie toho, do čoho nás Pán volá. On je vždy ten, ktorý láme ľudské srdce a ničí aj ľahostajnosť. Treba sa modliť, pýtať sa, mať trpezlivosť a nevzdávať sa.

Pokračovanie na str. 20

NOVINKY ZO SPOJENEJ ŠKOLY

MARKUŠOVSKÁ CESTA 8, SP. NOVÁ VES

SLAVOMÍRA MICHLÍKOVÁ, MONIKA DOBROVSKÁ

Foto: Archív školy

Zima so sebou prináša množstvo **zimných radovánok**, a tých sme si mohli užiť aj v našej škole neúrekom. Okrem hier na snehu na školskom dvore, Zimnej olympiády v materskej škole a korčuľovania pred Redutou, naši najmenší škôlkari absolvovali **lyžiarsky výcvik** v Levočskej doline a naši siedmci v Závažnej Porube. Radostne sme prežili aj čas fašiangov, kedy nechýbal karneval pre najmenších, pre žiakov 2. stupňa **fašiangová diskotéka** a **2. školský ples**. Počas neho vystúpili finalisti školskej súťaže **CaMbridge hľadá talent**, ktorá nám odhalila skryté hudobné i tanečné talenty našej školy.

O tom, že talenty v škole máme, svedčia aj **úspechy našich žiakov** v športových i vedomostných súťažiach. Potešilo nás 1. miesto dievčat a 2. miesto chlapcov v MŠO v bedminton. V krajskom kole recitáčnej súťaže ...a Slovo bolo u Boha..., ktoré sa konalo v Košiciach sa Kristián Hančák, žiak II. A, v kategórii próza umiestnil na krásnom 2. mieste. Oliver Komár z I. A získal 3. miesto v poézii a Anička Smiková z III. A obsadila 3. miesto v pró-

ze. Simona Pavolová, žiačka IX. B, získala v okresnom kole Olympiády z anglického jazyka krásne 2. miesto. Filip Rinik, žiak VII. B, vysúťažil veľmi pekné 3. miesto.

Nakoľko už druhý rok naša škola je zapojená do reformy a učíme sa podľa nového kurikula, naši prváci zažívajú učenie hrou a pri každom písмене na nich čaká niečo zaujímavé, napr. pri R – rýchla

zdravotnícka pomoc, Z si umocnili návštevou dentálnej hygieničky, K - kladivom pribíjali klince a pri Š, šili šaty a tvorili šašov. Takéto učenie je pre žiakov zábavou a písmeňá si ľahšie zapamätajú.

Už teraz sa tešíme aj na nových žiakov, ktorých privítame na zápisne do 1. ročníka. Ten sa bude konať v dňoch 8. - 10. apríla 2026. Bližšie informácie nájdete na stránke školy.



Žiačky na školskom plesu.



Majstrovstvá školy v bedmintonu.

DOBRÁ NOVINA 2025

Na Dobrej novine 2025 sa spolu vyzbieralo 1 596,- eur. Ďakujeme eRkárom z našej farnosti, ktorí sa podieľali na príprave programu a koledovaní a taktiež aj všetkým rodinám, ktoré koledníkov prijali. Vyslovujeme vreľé Pán Boh zaplať za všetky dary.

Margarétka Cvenegrošová

NOVINKY Z CIRKEVNÉHO GYMNÁZIA ŠTEFANA MIŠÍKA

JANA MARCINČINOVÁ

Foto: Archív školy

Charakterové vzdelávanie nie je v kurikulu našej školy len teoretický pojem. Snažíme sa ho prirodzene zapracovať do života školy. V adventnom období sme dostali príležitosť usporiadať **charitatívny koncert** s cieľom pomôcť rodine z nášho okolia v núdzi. Naši študenti pod vedením pani učiteľky Hudzikovej predviedli úžasný spevákky a hudobný výkon pred divákmi celého mesta a podarilo sa nám vyzbierať značnú finančnú čiastku na podporu bohuznámej rodiny, avšak najväčší úžitok podujatie zanechalo v srdciach samotných študentov, že pomáhať s láskou je dobré, že nám to formuje charakter a mení nás na lepších.

Podobne je to aj so zbierkou hračiek a školských potrieb **Naši vaším z lásky**, ktorú pravidelne organizujeme pre detské domovy nášho okresu.

Za tých pár mesiacov sa konalo mnoho súťaží a na niektorých sme zaznamenali potešujúce úspechy. Vo **florbale žiakov** sa naši chlapci umiestnili v okresnom kole na peknom 3. mieste.

V **olympiáde z anglického jazyka** sa naša tretiačka Vanesa Vrončová umiestnila v okresnom kole na krásnom 1. mieste. Majka Pidičková



Obhajoba práce biologickej olympiády KK



Charitatívny koncert CGŠM

va si zopakovala úspech z minulého roka a opäť získala na krajskom kole **olympiády zo slovenského jazyka** v Košiciach hodnotné 2. miesto.

Ani v **biologickej olympiáde** sme nezaháľali. Na krajskom kole v Košiciach Nela Zelenáková sa v A kategórii stala úspešnou riešiteľkou teoreticko-praktickej časti. Spomedzi početnej konkurencie 37 žiakov v teoreticko-praktickej časti sa prvák Lukáš Tancoš umiestnil na 10. mieste a naša druháčka Míriama Mulíková obsadila pekné 9. miesto.

Súťažiaci Margaréta Cvenegrošová z I. A a Bernadeta Staňová z II. A si v projektovej časti zmerali sily v rámci obhajoby vlastných prác. Bernadeta sa umiestnila na cennom 3. mieste v projektovej časti a všetci súťažiaci patria medzi úspešných riešiteľov.

Recitačné súťaže sú už dlhodobo našou silnou stránkou, v súťaži **...a Slovo bolo u Boha** obaja naši žiaci, druhák Martin Kokoruďa aj tretiačka Majka Pidičková, boli opäť úspešní a obaja z prvého miesta postúpili do celonárodného kola – Martin v kategórii prednes umeleckej prózy a Majka v kategórii prednes poézie, kde dokonca recitovala svoj autorský text. Blahoželáme a držíme palce v Bratislave!

Aké by to boli fašiangy bez nášho školského **reprezentačného plesu**?

Je už pevnou tradíciou a súčasťou vzdelávania na našej škole, že tretiaci absolvujú tanečný kurz a predvedú svoje schopnosti na reprezentačnom plese v krásnej sále Reduty. Aj tento rok sa na ňom stretli nielen žiaci a učители, ale aj rodičia a všetci priatelia školy, ako je u nás už zvykom. Kráľovnou a kráľom plesu sa tento rok stali Vanesa Vrončová a Martin Samuel Kollár. Blahoželáme!

Počas roka často využívame príležitosť navštevovať **divadelné predstavenia**. Sme radi, že skladba a úroveň divadiel okolo nás sa stále zlepšuje a má čo ponúknuť aj našim žiakom. V našom Spišskom divadle sme videli za pár mesiacov dve úžasné predstavenia, Metropolka a Náš priateľ René. Obe mali nielen estetický, ale aj náučný dopad. V Poprade Veľkej sme videli v novovytvorenom Divadle Poprad veľmi pôsobivú inscenáciu Udri pastiera o živote biskupa P. P. Gojdiča. Tešíme sa týmto príležitosťami na formovanie estetického aj eticko-morálneho citenia.

V zimných mesiacoch školského roka nesmie chýbať **zimný výcvikový kurz**, čiže "lyžiarak". Naši prváci si ho tentoraz užili v krásnom prostredí Donovalov a naplno si vychutnali svahy, prírodu a spoločnosť.



Slávnosť Zjavenia Pána. Foto: Peter Dobrovský



Ekumenická modlitba.
Foto: Peter Dobrovský



Miništranti s otcom biskupom F. Trstenským. Foto: Peter Dobrovský



Noví vysluhovatelia sv. prijímania. Foto: Peter Dobrovský



Obnova manželských sľubov. Foto: Peter Dobrovský



Divadelné predstavenie Sv. Demeter – mučeník viery. Foto: Mária Hollaarová



Herci predstavenia o Svätom Demeterovi. Foto: Mária Hollaarová



Orchester ZUŠ v SNV s moderátorskou dvojicou na Farskom plese. Foto: Pavol Hvizdoš



Atmosféra na XXII. ročníku Farského plesu 2026. Foto: Pavol Hvizdoš



Reprezentačný ples CGŠM. Foto: archív školy

BIBLIA ZA ROK – VYDAJME SA NA CESTU S BOŽÍM SLOVOM

Chceli by ste lepšie poznať Sväté písmo, ale nevíete, kde začať? Podcast Biblia za rok ponúka jednoduchý a systematický spôsob, ako počas jedného roka prejsť celú Bibliu.

Každý deň prináša krátke čítanie doplnené zrozumiteľným vysvetlením a povzbudením. Pomáha objaviť súvislosti medzi Starým a Novým zákonom a vidieť, že Biblia nie je zbierkou nesúvisiacich textov, ale jedným veľkým príbehom o Božej láske k človeku.

Nie je to iba „čítanie textu“. Je to cesta, na ktorej sa učíme:

- lepšie rozumieť Božiemu zámeru,
- objavovať jednotu medzi Starým a Novým zákonom,
- prehľbovať osobnú modlitbu,
- a nachádzať odpovede na otázky, ktoré si nosíme v srdci.

Výhodou podcastu je jeho dostupnosť – môžete ho počúvať doma, v aute, pri prechádzke či počas práce. Každý deň krátky čas, ktorý sa postupne mení na hlboký duchovný poklad.

Pozývame vás zapojiť sa do tejto spoločnej „cesty Slovom“. Možno práve tento rok je tým správnym časom otvoriť Bibliu nie náhodne, ale systematicky – s trpezlivosťou a vytrvalosťou.

Nech sa Božie slovo stane svetlom na našich cestách a silou pre naše rodiny.

Mária Hollaarová

EKUMENICKÉ MODLITBOVÉ STRETNUTIE

Dňa 25. januára 2026 sa pri príležitosti Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov konalo vo farskom kostole Ekumenické modlitbové stretnutie. Spoločne sme sa zišli veriaci tunajšej rímskokatolíckej,

gréckokatolíckej a evanjelickej cirkvi spolu s duchovnými pastiermi, aby sme spoločne ďakovali za dar viery a vyprosovali pokoj a jednotu do našich srdiec.

Monika Dobrovská

FARSKÝ PLES

V sobotu 14. februára 2026 ožila spoločenská sála Reduty XXII. ročníkom Farského plesu. Slávnostnú atmosféru večera odštartovali svojím vystúpením žiaci Základnej umeleckej školy a Spojenej školy sv. Cyrila a Metoda, ktorí prítomných naladili na príjemné prežívanie celého podujatia.

Následne sa prítomným prihovril pán kaplán Peter Hovanec krátkou modlitbou, v ktorej poďakoval za dar spoločenstva, prosil o požehnanie pre všetkých prítomných a zveril celý večer do Božích rúk, aby sa niesol v duchu radosti, pokoja a vzájomnej lásky.

Programom nás sprevádzala moderátorská dvojica Katarína a Daniel, ktorí svojím vystupovaním dodali plesu šarm a dynamiku. Takmer 200 hostí zaplnilo parket počas celého večera.

O pestrú hudobnú produkciu naprieč rôznymi žánrami sa postaral DJ Jaroslav Lipták, ktorý výrazne prispel ku skvelej nálade a neutíchajúcej zábave.

Súčasťou plesu bola aj bohatá tombola plná atraktívnych cien, ktoré potešili mnohých výhercov. Ďakujeme všetkým, účinkujúcim aj hosťom, za krásnu atmosféru a spoločne prežitý večer. Tešíme sa na stretnutie pri ďalšom ročníku Farského plesu.

Mária Hvizdošová

Foto: Pavol Hvizdoš



Slávnostné otvorenie plesu.



Plesajúci na Farskom plese 2026

NÁRODNÝ TÝŽDEŇ MANŽELSTVA 2026

Týždeň od 9. do 15. februára 2026 sa v našej farnosti niesol v znamení oslavy manželskej lásky a vernosti. Program Národného týždňa manželstva (NTM) bol bohatou mozaikou príležitostí pre rast, oddych aj duchovné stíšenie. Manželia našej farnosti prežili vzácne chvíle pri:

- **Manželskom kvíze** a spoločnom **farskom plese**, kde sme upevňovali radosť zo spoločenstva.
- **Inšpiratívnych svedectvách a dobrom filme**, ktoré otvorili srdcia pre vzájomné zdieľanie.

- Odborných prednáškach o „**Dare slova**“ a o „**Rozdielnosti a doplnkovosti muža a ženy**“, ktoré nám pomohli hlbšie porozumieť Božiemu plánu s manželstvom a krásou našej odlišnosti.
- Stretnutí s **Ježišom v Eucharistii**, kde sme čerpali duchovnú silu do každodenných dní.

Motto tohtoročného Národného týždňa manželstva – „**TU A TERAZ**“ nás pozvalo k vďačnosti za prítomný okamih. Nech nás táto spoločná skúsenosť učí vážiť si jeden druhého ako dar a s pokorou ďakovať Bohu za každú sekundu spoločného života.

Júlia Domiková

DOM NA SKALE

V našej farnosti sa úspešne rozbehol výnimočný projekt s názvom „**Dom na skale**“, ktorého cieľom je sprevádzať manželské páry v ich najdôležitejších prvých rokoch spoločného života. Toto dielo priamo reaguje na aktuálne pastoračné výzvy a ukazuje rodinám cestu k hlbokému vzťahu postavenému na viere.

Základom projektu je dokument s názvom „**Katechumenátne itineráre pre manželský život**“. Pápež František v ňom zdôrazňuje, že príprava na manželstvo nemá byť len krátkodobou záležitosťou, ale skutočným „katechumenátom“, ktorý sprevádza páry od blízkej prípravy až po kritické prvé roky po sobáší. V súčasnosti prebieha **prvý pilotný rok** tohto programu, do ktorého sa zapojilo **15 párov**. Program prináša mesačné stretnutia postavené na deviatich kľúčových pilieroch (témach):

1. Dar lásky, dar osoby a dar tela
2. Dar plodnosti

3. Dar slova: komunikácia v manželstve
4. Dar krízy a odpustenia
5. Dar práce a financií
6. Dar výchovy
7. Dar rodiny (svokrovci), priateľov a spoločných záujmov
8. Dar sviatosti manželstva
9. Dar spoločnej svätosti: manželská a rodinná spiritualita

Jedinečnosť projektu spočíva v jeho personálnom zázemí. Mladých účastníkov na ich ceste sprevádzajú **dobrovoľníci z radov skúsených manželských párov**. Na stretnutiach je prítomný kňaz, ktorý má duchovný príhovor vždy k danej téme. Po príhovore nasleduje krátka prednáška, práca v páre a diskusia. O deti účastníkov sa počas stretnutí starajú **animátori z eRka – Hnutia kresťanských spoločností detí** a dobrovoľníci zo **Spojenej školy sv. Cyrila a Metoda**.

Celý projekt je realizovaný pod záštitou **Centra pastoraácie manželstiev a rodín Spišskej diecézy**. Veľká vďaka za jeho vznik a úspešný priebeh patrí podpore **pána dekana Mgr. Jána Záhradníka**.

Júlia Domiková

VOLEJBALOVÝ TURNAJ

Dňa 30. 12. 2025 sa uskutočnil Farský volejbalový turnaj, kde sa hralo o putovný pohár farnosti Spišská Nová Ves. Zúčastnilo sa ho 14 mládežníckych tímov, takže sa nás tam stretlo až vyše 90 mladých. Užili sme si spolu krásnu, priateľskú atmosféru v duchu športu a zábavy. Po napínavých, náročných a veľmi vyrovnaných zápasoch si víťazný pohár odniesol

tím Pozbieranci. Bol to pre nás plnohodnotne strávený čas s priateľmi a ďakujeme všetkým organizátorom a ľuďom, ktorí sa podieľali na prípravách a organizácii. Sme radi, že sme sa mohli zúčastniť tejto akcie a dúfame, že sa so všetkými uvidíme aj na budúci rok.

Margarétka Cvenegrošová



Volejbalový turnaj. Foto: Peter Dobrovský

UDALOSTI VO FARNOSTI

HOSPODÁRSKA RADA FARNOSTI

Novozvolená Hospodárska rada farnosti SNV sa zišla na svojom prvom zasadnutí 10. decembra 2025. Tajomníkom rady bol zvolený Ing. Radoslav Kollár.

V príhovore ozrejmil dekan farnosti Mgr. Ján Záhradník členom ich úlohy vychádzajúce z platných Stanov hospodárskej rady farnosti v Spišskej diecéze. Zároveň poukázal aj na duchovný rozmer pri správe časných majetkov. Súčasťou programu bolo oboznámenie členov rady s majetkom farnosti a stavom rekonštrukčných prác budovy farského úradu. Na zasadnutí dekan farnosti tiež informoval o plánovaných stavebných prácach na nehnuteľnostiach farnosti, ako je napríklad rekonštrukcia kaplnky Najsvätejšej Trojice, či budúca rekonštrukcia budovy farského kostola.

S účinnosťou od 16. februára 2026 je v platnosti nový štatút Ekonomickej rady farnosti (ERF) doteraz nazývanej Hospodárska rada farnosti. Tento dokument promulgoval Mons. František Trsteniský, spišský diecézny biskup.

Peter Marhefka,
Radoslav Kollár

Zdroje: <https://farnostsnv.sk/vysledky-volieb-do-hospodarskej-rady-farnosti>

VZKRIESENIE: SKUTOČNOSŤ, KTORÁ PREMIEŇA PRÍTOMNOSŤ

DANIEL LYSÝ

Foto: pexels.com



JESUS
IS
ALIVE

Možno ste aj vy videli film Gladiátor z roku 2000 od renomovaného režiséra Ridleyho Scotta. V tom čase bol považovaný za jeden z najdrastickejších a najdramatickejších filmov, aké kedy ľudské oko uzrelo. Je to zároveň film so skvelým príbehom, dynamikou a myšlienkami hlbšími, než sa na prvý pohľad zdá. Jedna z nich zaznie hneď v úvode filmu, keď sa rímska jazda chystá na boj zo zálohy proti nepriateľom. Maximus, veliteľ rímskej légie, ktorého hrá herec Russell Crowe, povie svojim vojakom tesne pred bojom tieto slová: „*Naše činy v tomto živote sa odrazia vo večnosti.*“ Zvláštne, že práve toto zaznie z úst pohanského rímskeho vojaka, a to ešte aj v hollywoodskom filme...

Ľudia mali od nepamäti rôzne predstavy o posmrtnom živote a rôznych spôsoboch jeho prežívania. Až moderný ateizmus túto vieru nasilu potlačil ideou vedeckého dokazovania, ktoré má však stále viac otázok než odpovedí. A na okraj len

pripomeniem, že sám ateizmus je najmladšou „vierou“, ktorá sa zrodila len koncom 17. a začiatkom 18. storočia. Do jeho „objavenia“ zrejme neexistoval človek, ktorý by neveril, že život pokračuje aj po smrti.

Do oceánu ľudských predstáv o tom, ako bude vyzeráť život po smrti, vlieva kresťanstvo celkom jasnú a definitívnu odpoveď: *Pevne veríme a pevne dúfame, že ako Kristus naozaj vstal z mŕtvych a žije naveky, aj spravodliví budú po svojej smrti naveky žiť so vzkrieseným Kristom a že on ich vzkriesi v posledný deň. Naše vzkriesenie bude, takisto ako jeho vzkriesenie, dielom Najsvätejšej Trojice* (Katechizmus Katolíckej cirkvi - KKC 989).

Ježišovo zmŕtvychvstanie je pre kresťanstvo kľúčové. Je to zázrak potvrdzujúci všetky jeho ostatné zázraky tu na zemi. Zároveň potvrdzuje aj jeho nároky na mesiášsky titul či oprávnenosť volať Boha svojim Otcom. Jeho vzkriesenie je tak dôležitou témou, že apoštol Pavol „stavil“

všetko, čomu veril. V jednom svojom liste píše, že ak Ježiš nevstal z mŕtvych, stále sme ponorení vo svojich hriechoch, naša viera je márna, všetci, ktorí za neho zomreli, sú stratení a my, žijúci a veriaci v neho, sme najúbohejší zo všetkých ľudí (porov. 1Kor 15, 17 – 18).

Treba tu ešte povedať jednu dôležitú vec: ak hovoríme o Ježišomvom alebo našom vzkriesení, nemyslí sa tu na nejaký symbol alebo náboženskú metaforu, ako to mnohí aj dnes tvrdia. Vzkriesenie nie je iba nejaký symbol alebo zbožná predstava niekoľkých nadšencov. Ide tu o skutočnú historickú udalosť, ktorá zásadne zmenila dejiny ľudstva a rozdelila ho na dvoje (porov. KKC 638–655).

Vzkriesenie tak pre človeka prináša radikálne posolstvo: smrť nemá posledné slovo, nie je definitívnym koncom života. Ježiš vstúpil do temnoty smrti a premohol ju zvnútra. Práve a iba v ňom sa tajomstvo smrti stáva pochopiteľným a nádej na večný život môže rásť na pevnom základe.

Vzkriesené ľudské telo?

Ježiš je vzkriesený Pán s ľudským telom i dušou, ktoré si obliekol pri vtelení. Áno, navždy si so sebou vzal to ľudské, ktoré kedysi prijal. Nie, nie je v nebi iba ako duch. Spomeňme si na jeho slová z evanjelia, ktoré povedal učeníkom po vzkriesení: „Čo sa ľakáte a prečo vám srdcia zachvacujú také myšlienky? Pozrite na moje ruky a nohy, že som to ja! Dotknite sa ma a presvedčte sa! Veď duch nemá mäso a kosti - a vidíte; že ja mám.“ Ako to povedal, ukázal im ruky a nohy. A keď tomu stále od veľkej radosti nemohli uveriť a len sa divili, povedal im: „Máte tu niečo na jedenie?“ Oni mu podali kúsok pečenej ryby. I vzal si a jedol pred nimi“ (Lk 24, 38 – 43). Ježiš vystúpil do neba aj so svojím ľudským telom, osláveným telom.

Často si však myslíme, že v našom prípade to bude asi tak, že po smrti pôjde duša človeka do neba (alebo ktovie kam inam), a telo skončí v prachu zeme a na prach sa obráti... Dost problémov nám predsa spôsobilo tu,

načo by nám bolo ešte aj na druhom svete?

Učenie Cirkvi nám však hovorí, že nás nečaká len nejaká existencia „čistých duší“. Boh totiž zachraňuje celého človeka, teda spolu s dušou aj naše telo a aj ono raz bude premenené, vzkriesené a spojí sa s dušou (porov. KKC 989; 1016 - 1017). Keď si Boží Syn vzal so sebou po vzkriesení telo, keď Božia Matka bola do neba vzatá s telom, isto to čaká aj nás. Ako píše sv. Pavol, „keď vo vás prebýva Duch toho, ktorý vzkriesil Ježiša z mŕtvych, potom ten, čo vzkriesil z mŕtvych Krista, oživí aj vaše smrteľné telá skrze svojho Ducha, ktorý prebýva vo vás“ (Rim 8,11). To všetko nastane pri poslednom súde: „Vzkriesenie všetkých mŕtvych, „spravodlivých i nespravodlivých“ (Sk 24, 15), sa odohrá pred posledným súdom. To bude „hodina, keď všetci v hrobch počujú... hlas [Syna človeka] a vyjdú: tí, čo robili dobre, budú vzkriesení pre život, a tí, čo páchali zlo, budú vzkriesení na odsúdenie“ (Jn 5, 28-29) (KKC 1038).

Môžeme to ešte raz zhrnúť takto: Hneď po našej fyzickej smrti teda nastane **osobný súd**, „ktorý stavia život človeka do vzťahu s Kristom: alebo prejde očisťovaním, alebo hneď vojde do nebeskej blaženosti, alebo sa hneď naveky zatratí“ (KKC 1022) a **pri poslednom súde**, ktorý bude na konci existencie tohto sveta, budú vzkriesené a oslávené aj naše ľudské telá. A to bez ohľadu na to, v akom stave po našej smrti ostali. Všetky okolnosti a spôsoby, ako sa to stane je Božím tajomstvom.

Z tohto všetkého pre nás už dnes vyplýva jeden dôležitý princíp, ten, o ktorom vyššie hovoril svojim vojakom Maximus: všetko, čo dnes prežívame v tele – láska, služba, obeta – má večnú hodnotu a odrazí sa vo večnosti. Môžeme teda pokojne tvrdiť, že naše vzkriesenie sa nezačína až po smrti. Začína už tu a teraz. Vždy, keď odpustíme, keď po páde nájdeme odvalu začať znova, keď sa obetujeme pre druhých, keď v smútku darujeme niekomu novú nádej, Ježiš nás dvíha z našich „malých hrobov“. Život v nás sa obnovuje a smrť nad nami stráca svoju moc.

Vzkriesenie po alebo skôr napriek utrpeniu?

Ešte je tu jedna dôležitá téma – ľudské utrpenie a bolesť. Ľudia si často (možno aj my sami) kladú tieto otázky: Prečo je v živote toľko bolesti? Prečo musia nevinní trpieť? Načo sa vlastne rodíme, ak aj tak umrieme?

Jedinou odpoveďou, ktorá naozaj dáva relevantnú odpoveď **je vzkriesenie a večný život**. Bez toho sú len trýznivým a nezmyselným tápaním v tme, ktorá nemá konca.

Zároveň je tu ešte niečo. Ľudské utrpenie nemusí byť nezmyselné a prázdne, ako si to niektorí myslia. Ježiš predsa vzal každé utrpenie, chorobu a bolesť na kríž a premenil ich pri vzkriesení. A tak všetko, čo nás v živote postretne môžeme spojiť s Ježišovým utrpením na kríži a pripodobniť sa mu. Odmenou pre nás je, že sa z toho stáva nezmerateľná milosť pre druhých, ktorou môžeme prispieť k spáse ľudí, k záchrane mnohých duší: „Na kríži vzal Kristus na seba celú ťarchu zla a sňal „hriech sveta“, ktorého je choroba iba následkom. Svojím utrpením a smrťou na kríži dal Kristus utrpeniu nový zmysel: utrpenie nás už môže urobiť podobnými jemu a spojiť nás s jeho vykupiteľským utrpením“ (KKC 1505).

Vzkriesenie teda neostáva iba spomienkou na udalosť spred dvetisíc rokov. Je to **realita, ktorá sa mení v prítomnosť**. Dáva odvahu žiť, silu niesť kríž a nádej, že život v láske, prijatí a šťastí nikdy neskončí.

Vzkriesenie nám pomáha pozerať sa na život inak. Učí nás veriť, že každá nezištne prejavovaná láska v tomto svete sa nestratí, že dobro, ktoré robíme bez potlesku, má v Božích očiach obrovskú cenu. A že aj naše slzy má Boh spočítané a zapísané vo svojich účtoch (porov. Ž 56, 9).

Práve tu môže začať **premena našej prítomnosti** - ak dovolíme nádeji vstúpiť do našich každodenných chvíľ a necháme sa preniknúť vôňou Ducha Svätého, objavíme, že **Boh na našom vzkriesení pracuje už teraz: v tichu, v čakani, v skrytosti**.

PÔST A VZKRIESENIE V RODINE

MONIKA DOBROVSKÁ

Foto: pexels.com

Pôst je časom stíšenia a zastavenia sa, no v rodine máme niekedy pocit, že je to presne naopak. Čas, ktorý by sme mali využiť na načerpanie, nás niekedy vyštvá. Prečo je to tak?

1. MÁME VYSOKÉ OČAKÁVANIA

Na začiatku pôstneho obdobia si dáme nespelniteľné predsavzatia. Tie sa často rozplynú v ruchu každodennosti a u nás nastáva frustrácia a sklamanie.

Boh nás pozná dokonale, nepotrebuje naše obety, ktoré nám neprinášajú vnútorný pokoj a radosť.

2. SME NA SEBA PRÍSNI

Pri pohľade na životy mnohých svätých chceme napodobniť ich život a askézu.

Najlepšou askézou pre dnešnú dobu je odložiť neláskavé slová a myšlienky a nahradiť ich láskavým prístupom ku všetkým a predovšetkým k sebe.

3. CHCEME VŠETKO NARAZ

Chceme dokonalú rodinu, pohodu v práci, úspešné a počúvajúce deti, poriadok v dome i vo vzťahoch.

„Čo nič nestojí, za nič nestojí.“ Robme malé kroky postupne,

určme si priority a neustávajme na našej ceste.

4. SME VYČERPANÍ A LAHOSTAJNÍ

Pôstne obdobie prežívame tak, ako aj ostatné dni, veď už toľkokrát sme sa snažili a žiaden výsledok to neprinieslo. Pôst pre nás už nemá žiaden špeciálny význam a preto sa ani nesnažíme v našom živote niečo zmeniť. Načo?!

Boh nás každého osobitne stvoril, aby sme s ním žili šťastný život milovaní jeho láskou. On nás chcel a my sme sa nechali oklamať týmto svetom. **Nechali sme sa vtiahnúť do starostí tohto sveta a tak nezažívame vzťah s Bohom.** Pôst je časom zastavenia sa a uvažovania nad utrpením Boha, ktorý obetoval pre mňa všetko a stále na mňa s láskou čaká.

Boh Otec vzkriesil Ježiša na tretí deň. Nechal učeníkov v neistote, v sklamaní, v smútku a to len preto, aby zažili skutočnú radosť, ktorej prameňom bol On sám. Učeníci naplnení Duchom Svätým mali odvahu, silu a nebáli sa ničoho, lebo vedeli, že On je s nimi.

Rovnaké vzkriesenie môžeme zažívať aj my. Odložme starosti tohto sveta, zamerajme sa viac v našich rodinách na Krista. Budujme si s ním vzťah a zažijeme opravdivú radosť. Nečakajme na zajtra, začnime už dnes, On na nás čaká.

COR ARDENS – VÝZVY PASTORÁCIE MLADÝCH

PRE MLADÝCH

RASTISLAV KREMPASKÝ - KAPLÁN

Dňa 23. novembra v jubilejnom roku 2025 predstavil náš spišský diecézny biskup František Trstenský svoju prvú exhortáciu, ktorou sa ponoril do dlhodoborefektovanej témy o výzvach a nádejach pastorácie mladého dorastu našej diecézy.

Podľa Kódexu kánonického práva „klerici, ak ich legitímna prekážka neospravedľňuje, sú povinní prijať a verne plniť úlohu, ktorú im zveril ich ordinár.“[1] Na nich, svojich spolupracovníkov, sa upiera zrak pastiera diecézy, na kňazov, ktorí sú povolaní byť Ježišovými svedkami v diecéze pod Tatrami.[2]

Otec biskup František veľmi jemne približuje hranice významu slova „mladý“. Vekovo hovorí o človeku medzi 14. a 25. rokom života, ale múdro šípi hlbšie životné obdobie, obdobie hľadania, otázok, túžob a rozhodnutí. Mladý muž, žena, ktorí prežívajú prechod od dospievania k dospelosti majú svoje zranenia, názory, učia sa niesť zodpovednosť, vstupujú o čosi intenzívnejšie do služby lásky k druhým.[3] Mladý človek je pre Cirkev darom a veľkou zodpovednosťou.[4]

Exhortácia Cor Ardens pozoruje mladého človeka ako osamelého uprostred prepojeností. Navzdory najväčšiemu komfortu prežíva mladý človek najviac úzkosti a trpí hlbokou túžbou po vypočutí, za-

korení, ozajstnom bezpodmienečnom prijatí.[5] Mladý človek stratil dôvod, prečo veriť,[6] a naše farnosti majú byť práve tým miestom, v ktorom elév (žiak) „streťáva“ odpovede na svoje potreby. Blízkosť, spravidzanie, spoločenstvo, priestor pre rast, pocit domova, pocit, že „tu patrí“, to všetko sú výzvy, ktorým čelí aj naša farnosť. „Najlepším liekom na prázdnotu je darovanie sa,“[7] píše otec biskup, a vskutku, podnietiť mladých k zodpovednej nezištnej a sebadarujúcej sa iniciatíve je náročnou cestou, ktorou sme, podobne ako emauzskí učenici, povolaní prechádzať spolu s Ježišom.

Otec biskup František pozýva kňazov, aby si aktívne vytvárali čas a bezpečný priestor pre mladých ľudí. Byť prítomný, spoľahlivý, strážiť si hranice kňazstva, privádzať človeka k skúsenosti s Bohom, výchova k domácej liturgii, či kultúre stretnutia, to všetko je len zlomok tém, ktoré otec biskup rozoberá do konkrétností.[8] Mladý človek nepotrebuje informácie, [9] ale umením, tichom, adoráciou získava skúsenosť s posvätným a navracia sa k podstate. [10]

Potešujúca správa je, že väčšina spomenutých podnetov vo farnosti Spišská Nová Ves aktuálne funguje. Mladí majú priestor pre duchovný aj osobnostný rast.

Majú aktívne vytváraný čas a priestor tak spoločný, ako aj individuálny. Majú zástupcov v pastoračnej rade a v našej farnosti jestvuje obrovské množstvo príležitostí pre službu druhým.

Otázka znie, či tých možností nie je pre jedného mladého človeka priveľa. Či investovaný čas a energia skutočne prinášajú dobré ovocie. Prináša úsilie farnosti ovocie, ktorého semená sú schopné vyrásť v zdravé stromy prinášajúce ďalšie ovocie? Sú mladí skutočne vedení k Otcovi tak, že ich ovocie je zároveň semenom a počiatkom ďalšieho ovocia? Jestvuje v našej farnosti vyvážená rovnováha kompetencií medzi zasvätenými a laikmi? Aj tieto otázky ostávajú otvorené pre subjektívnu reflexiu každého čitateľa.

Ďakujúc Pánu Bohu za dar otca biskupa Františka, zverme jeho, našich kňazov, mladých, ale aj celý Boží ľud pod ochranu Božej Matky Márie.

[1] Kódex kánonického práva, 1983, 274 § 2.

[2] Porov. Cor Ardens, bod 1.

[3] Porov. CA, b. 2-3.

[4] Porov. CA, b. 5.

[5] Porov. CA, b. 12-13, 15.

[6] Porov. CA, b. 16.

[7] CA, b. 35.

[8] Porov. CA, b. 39, 42.

[9] Porov. CA, b. 45.

[10] Porov. CA, b. 61.

HORELI NÁM SRDCIA: HĽADALI SME NOVÚ CESTU PRE MLADÝCH V NAŠEJ FARNOSTI

UDALOSTI VO FARNOSTI

Koncom januára 2026 sme sa ako členovia Farskej pastoračnej rady zišli pri jednom stole, aby sme spoločne hľadali odpoveď na otázky: „Akým smerom viesť pastoráciu mladých v našej farnosti? Kde a čím začať? Čo mladí v dnešnej dobe potrebujú a hľadajú a čo je to, čo im my ako veriaci ľudia vieme ponúknuť a ťažko to nájdeme vo svete?“

Inšpiráciou nám bola exhortácia otca biskupa Františka Trstenského Cor ardens – Srdce, ktoré horí, ktorú sme si vopred našťudovali. Pod vedením pána dekana sme sa vydali po synodálnej ceste a vyskúšali si me-

tódu duchovného rozlišovania ako novú cestu Cirkvi, kde sa rozhodnutia prijímajú prostredníctvom spoločného dialógu a účasti všetkých veriacich. Spočíva v spoločnom hľadaní Božej vôle prostredníctvom otvoreného zdieľania, aktívneho počúvania druhých a vnímavosti na Ducha Svätého.

Stretnutie bolo podnetné a presvedčili sme sa, že v modlitbe a otvorenom srdci „Duch vanie, kam chce“ (porov. Jn 3,8) a ukazuje riešenia, ktoré sa nám môžu zdať na prvý pohľad ako málo aktívne, sú však podstatné a zamerané predovšetkým

na premenu našich srdc a nášho postoja k mladým ľuďom, aby sme neboli plní predsudkov, ale ukázali im, že pre nich máme pochopenie a sme otvorení im načúvať. Veríme, že tento nový štýl „spoločného kráčania“, kde rozhodnutia nevznikajú len „zhora“, ale v úprimnom dialógu nás všetkých, prinesie do našej farnosti nové ovocie. Prosíme vás preto o modlitbu, aby sme boli vnímaví na podnety Ducha Svätého a vedeli ich správnym spôsobom pretaviť do života našej farnosti.

Gabriela Mitříková

FAŠIANGOVÉ A VEĽKONOČNÉ SPOMÍNANIE

ANNA KUBOVČÍKOVÁ

Foto: www.pexels.com

Fašengy, Turíce, Veľká noc budze, chto nemá kožucha, žima mu budze...

Fašiangy sa na našom krásnom Slovensku oslavujú rôznorodo, ale každé z týchto zvyklostí má spoločný cieľ – chcieť sa spoločne tešiť, radovať, spomínať, aspoň na chvíľu zabudnúť na každodenné starosti a problémy.

Také boli fašiangy aj v našej malej dedinke pod Braniskom – v Dúbrave.

Fašiangový čas bol naplnený zájavami, stretnutiami mladých po domoch, kde mladé dievčatá vyšívali, plietli svetre, šály, priadli lanové nite. Keď sa zotmel, prišli mládenci pod okno domu, v ktorom bolo stretnutie a vyspevovali. So súhlasom gazdu i gazdiny „vyvalkali“ všetky dievčatá či chceli, alebo nie. Radosti i kriku bolo až-až. Za odmenu ich gazdiná ponúkla chlebíkom s masťou, soľou a cibulou. Nechýbal ani čaj zo šípok.

Popolcovou stredou začalo pôstne obdobie. Veriaci sa pravidelne stretávali na svätých omšiach a každý piatok a nedeľu na krížovej ceste. Nastal čas odriekania, stíšenia sa, modlitieb, pôstu.

Veľkonočné trojdnie začalo večernou svätou omšou na Zelený štvrtok. Stíchlí zvony, organ, všetky hudobné nástroje. Počas týchto dní namiesto zvonenia na Anjel Pána chodili mladí chlapi po dedine s klopačkami a rapkáčkami. Začalo sa to bubnovým rapkáčom pri kostole.

Obrady Veľkého piatku, preniesenie Oltárnej sviatosti do Božieho hrobu a poklona ukrižovanému Ježišovi Kristovi počas Bielej soboty boli neodmysliteľnou súčasťou života veriaceho človeka.

V sobotu na Anjel Pána sa ženy a dievčatá utekali umývať k potoku, aby boli pekné.

Vyvrcholením trojdnia bola večerná sobotňajšia svätá omša, slávnostné prenesenie sviatosti. Zvony sa za spevu Aleluja rozozvučali opäť. Na oslavu vzkrieseného Pána Ježiša Krista nesmela chýbať eucharistická procesia s baldachýnom.

Skoro ráno v nedeľu prichádzali gazdinky ku kostolu s košíkmi a jedlom na posvätenie, ktoré tvorili chlieb, údená šunka, klobása, slanina, plnený bôčik, veľkonočná hrudka syra, pečená jahňacinka, chren, červená repa, vajíčka, tvarohový koláč i kysnutý biely koláč.

Keď chcela byť gazdinka obratná, šikovná do nadchádzajúcich dní, zo sviatena rýchlo utekala domov.

Domáci už nedočkavo vyčkávali posvätené jedlo. Spoločne sa pomodlili a s chuťou sa ponúkli. Následne odchádzali na slávnostnú svätú omšu.

V nedeľu na obed bolo zvykom pochutiť si na dobrej kuracej alebo hovädzej polievke s rezancami, uvarenom mäse z polievky, zemiakoch, uhorkách alebo kompóte. Neskôr to už bol zemiakový šalát a bravčový rezeň. Počas odpoľudnia sa deti tešili „kuľaniu“ – kotúľaniu vajíčok na miernom kopci za dedinou.

Veľkonočný pondelok očakávali hlavne mládenci. Spev a zvuky harmoniky sa niesli celou dedinou. Každá z dievčat bola okúpaná (aj s vedrami studenej vody) či chcela alebo nechcela. Odmenou pre kupačov neboli len dobroty z jedál, koláčov, ale aj vrátenie „požičaného“ – vykúpanie mláďencov počas veľkonočného utorka.

Po výdatnom veľkonočnom hodení dobre padli tradičné bezmäsité jedlá ako boli dúbravské pirohy, džatky, kuľaša, tunka, kyšeľ, ktoré nám vyvárali naše mamy a babky.

Pokračovanie zo str. 9

Nemala by sa pastorácia viac zamerať na prebudenie túžby než na vysvetľovanie pravdy?

Áno, to je veľmi dobrá otázka. Slovo pravda je dnes veľmi dehonestované. V dobe, keď každý má svoju pravdu, pravda nikoho vlastne nezaujíma – hlavne, že sme všetci šťastní (ako sa hovorí), aj keď nie sme. Pápež Pavol VI. viackrát zdôraznil, že v Cirkvi potrebujeme viac svedkov ako učiteľov. Potrebujeme viac tých, ktorí svojím životom a svojou integritou, teda tým, čo žijú a tým, čo hlásajú, svedčia o Tom, Komu veria. Mladí nemajú radi poučovanie, neznášajú prístup: musíš/nesmieš/mal(a) by si. Ani Ježiš to tak nerobil. Pri betsatskom rybníku sa muža ochrnutého 38 rokov pýta, či chce ozdraviť. Na prvý pohľad bizarná otázka, avšak Ježiš ňou prebúdzal jeho túžbu, kriesi v ňom to, čo on v sebe už dávno pochoval.

Myslím si, že prebúdzanie túžby srdca mladých a vyváženie z „apateizmu“ je jednoznačne kľúčová vec v pastorácii mládeže.

Má dnešná Cirkev dosť ľudí, ktorí sú vnútorne zrelí na spre-vádzanie?

Neviem, koľko znamená dosť. Na druhej strane vidím, že je tu obrovská snaha o formovanie ľudí – mladých aj dospelých veriacich, ktorí by chceli byť sprievodcami mladých. Zrelosť prichádza postupne, ale na začiatku musí stať rozhodnutie: Chcem sa venovať mladým, chcem im ponúkať prijatie, chcem im svedčiť o Božej láske.

Dokument naznačuje, že mladí nehľadajú programy, ale domov. Čo to prakticky znamená pre farnosť?

Mladí často hľadajú domov mimo svojho domova, čo má svoje dôvody. Ak im domov neponúkame my, nájdú ho inde, hoci aj na ulici. Áno, ulice, zákutia, bary - sú veľ-

mi obľúbené „domovy“ mladých. Ale tie ich osobnostne i duchovne ničia. Mladí hľadajú život, to je všetko. Ak tvrdíme, že ho máme, pomôžme im objaviť ho – cez prijatie, vľúdnosť, záujem, čas, ochotu počúvať – cez to všetko môžu skutočne zažiť Život a spoznať Toho, kto je jeho prameňom.

Nemáme strach ukázať mladým náročnosť evanjelia?

Skôr mám pocit, že im tú náročnosť ukazujeme až-až, a to ešte aj zlým spôsobom. Pozrime sa na Ježiša napr. v Markovom evanjeliu. O kríži začne svojim učeníkom opatrne hovoriť až v polovici evanjelia. Prvá polovica je o vzťahu, láske, prijatí a učeníctve. Aj tak jeho učeníci napokon nie sú pripravení prijať kríž – zľaknú sa, nechápu, zaprú, utečú.

Ak my mladým ukazujeme našu vieru iba cez kríž, cez príkazy, sebazapieranie a morálku, chápem, že sa zľaknú a utečú preč. Ani my by sme nedokázali niesť kríž, ak by sme predtým nezažili, že Boh je náš Otec, že nás miluje a prijíma nás takých, akí sme. Na to, aby človek dokázal kríž niesť, musí zakúsiť Lásku. Inak to jednoducho nejde. Teda ukážme mladým najprv skutočnú Lásku, potom dokážu niesť aj kríž a zvládnuť akúkoľvek inú náročnosť.

Veríš, že Boh dnes povoláva generáciu svätých z radov mladých?

Boh nikdy neprestal „povolávať.“ Teším sa z mnohých živých mládežníckych spoločenstiev, z ich služby a svedectva. Svätosť nie je záležitosťou nejakej elity. Svätosť je pre kresťana norma. Stačí si prečítať exhortáciu pápeža Františka „Gaudete et exsultate“ a ľahko zistíme, čo znamená byť svätým a ako žiť svoju svätosť už dnes. Preto verím, že túžba mladých žiť naplnený, „svätý“ život rastie aj dnes.

Kedy ti naposledy „horelo srdce“ v službe mladým?

Musím sa priznať, že dnes už mladým neslúžim v takej miere ako kedysi. Mám svoje roky :) a uvedomujem si prirodzený odstup, ktorý vek spôsobuje. Na druhej strane zrejme neprejde jediný deň, keď by som za nejakého mladého človeka nevyriešila nejakú, aspoň strelnú modlitbu. Snažím sa neprechádzať okolo mladých „iba tak“. Je to veeeelmi dobré pravidlo – neprechádzať iba tak. Vždy žehnajme mladých, keď idú okolo nás, bez ohľadu na výzor, bez ohľadu na správanie. Modlitba je to najmenej a niekedy to najviac, čo im môžeme dať. Ak sa za mladých naozaj modlíme, naše srdce bude horieť stále.

ZNOVUZRODENÁ

ZNOVUZRODENÁ

Bola som dieťa z rozvedenej rodiny, čo sa v časoch môjho detstva „nenosilo“ a tak som vždy, všade trčala z davu a každý mi to nezabudol pripomenúť. Naučila som sa s tým žiť, ale utrhla som množstvo rán na duši. Mamina, pri ktorej som so svojimi súrodencami vyrástla, sa snažila robiť čo mohla, aby nás uživila. Bola vždy v práci a na láskavé slová nebol nikdy čas, iba na povinnosti. No napriek tomu z nás vychovala slušných ľudí.

Neskôr ma prihlásila na náboženstvo a tam som sa stretla so super katechétkou pani Juditou Kubičárovou, ktorá nasmerovala môj život iným smerom. Dostala som sa do mládežníckeho spevokolu, v ktorom som zo začiatku bola v roli pozorovateľa, ako „Alenka v ríši divov.“ Boli tu ľudia, ktorí si pomáhali, boli na seba milí, vzájomne sa podporovali. Mali iné priority. Slovo JA znamenilo za MY.

Môj svet sa mi začal zdať príliš prázdny. Diskotéky, posedenia v reštauráciách i móda ma prestávali baviť. Nenašlo ma to a tak som s tým po čase prestala. Viac chvíľ som začala tráviť s mojimi novými priateľmi. Veľa sme pomáhali vo farnosti, na charite, slúžili sme počas sv. omší, chodievali na výlety a púte.

Hlboko sa mi do srdca vryli žalmy, ktoré som neskôr mohla spievať. A Boh naplňoval môj život a ja som pochopila, že bez Neho už neviem byť. „Zváždal si ma Pane, nuž, dala som sa zviazať.“ (Jer 20,7) Boh sa ma dotkol. Začala som čítať bibliu, rôzne knihy, životopisy svätých a bola som ako hladná

dieťa, ktoré chce vedieť viac. Tak ako Šavol, ktorému sa Ježiš zjavil na ceste do Damasku, mne sa dal spoznať v spoločenstve tejto farnosti.

Svätý Pavol naplnený Duchom Svätým bol plný horlivosti za Pána. Neváhal vytrpieť rôzne utrpenia, lebo vedel, že odmenou mu je Kristus. Pochopila som, že len vtedy, keď sa celá odovzdám Bohu, Boh bude konať v mojom živote. A koná dodnes. Ako veľký dar som dostala niečo, čo som nechcela. Boh mi jasne prostredníctvom Božieho slova ukázal, že pripravil pre mňa aj manžela a že si pre mňa vybral takúto cestu. Vtedy som sa bránila a chcela som plniť svoju vôľu, no keď som pochopila, že On chce niečo iné (nebolo to hneď), šla som jeho cestou a vtedy som pocítila vnútorný pokoj a hlbokú, neopísateľnú radosť. A preto každý deň sa znova rozhodujem pre neho, lebo On je najlepšia CESTA, najlepší spoločník na ceste a okrem seba mi posielal ľudí, ktorí mi pomáhajú ísť bližšie k nemu.

Prosím, aby zapálil oheň lásky v mojom srdci, lebo len horiace srdce dokáže zapáliť aj iných.

Ďakujem Ti, Bože, za milosť môjho obrátenia, za dar viery, za ľudí, ktorých mi denne posielaš do cesty, lebo prostredníctvom nich sa mi dávaš spoznať. Vyprosujem aj vám všetkým, aby sa Boh hlboko dotkol vášho srdca, aby ste pocítili Jeho nekonečnú lásku a milosrdenstvo. On je verný a nikdy to s nami nevzdáva.

Boh Vás žehnaj!

RECENZIA

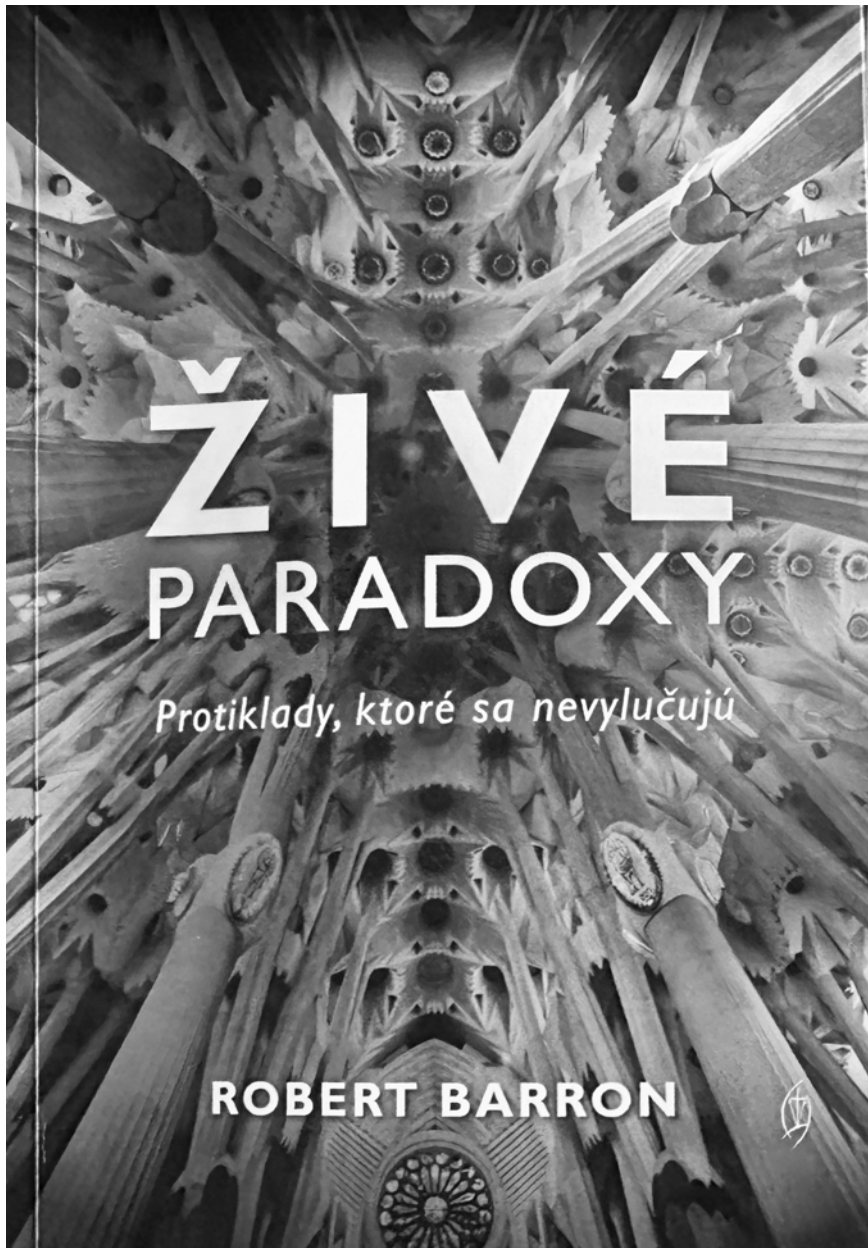
ŽIVÉ PARADOXY – ROBERT BARRON

Robert Barron je americký katolícky biskup, teológ, publicista a zakladateľ mediálneho evanjelizačného projektu Word on Fire. Patrí k najvýraznejším kresťanským mysliteľom dneška, známy nielen svojimi knihami, ale aj video sériami, prednáškami a podcastmi, v ktorých spája hlboké teologické poznanie s aktuálnymi kultúrnymi témami.

Kniha *Živé paradoxy* od biskupa **Roberta Barrona** je zbierka esejí, ktoré čitateľa požívajú premýšľať nad témami, na prvý pohľad protikladnými, ale v skutočnosti patriacimi k sebe. Vo vydavateľstve **Slovo medzi nami** (Redemptoristi) vyšla v slovenskom preklade v roku 2020 a ponúka viac než 360 strán hlbokých úvah, ktoré čerpajú z katolíckej tradície a požívajú k živému prežívaniu viery, nielen k intelektuálnemu pochopeniu.

Barronova kniha stavia na princípe, že katolícka viera je „*aj-aj*“ a nie iba „*bud-alebo*“ – neodlučiteľné dvojice ako **milosť a prirodzenosť, rozum a viera, telo a duša, sloboda a disciplína, utrpenie a radosť, hmota a duch** sa v jeho textoch zjavujú ako dve stránky tej istej pravdy. Tento paradox je ústredným pilierom Barronovho pohľadu a opakovane sa vracia v rôznych kontextoch.

Barronove eseje sú písané jasne, prístupne a zároveň teologicky fundovane. Ide o premýšľanie, ktoré spája hlbokú vieru s každodennou realitou, kultúrou, biblickým textom a aktuálnymi otázkami dneška. Autor čerpá z bohatstva tradície i z modernej reality, aby čitateľa posunul k premýšľaniu o tom, ako sa tajomstvo viery dotýka rôznych oblastí života – od osobnej intimity



a rodiny až po otázky slobodnej vôle alebo utrpenia.

Živé paradoxy nie je len teologická štúdia, ale skôr pozvánka k zamysleniu sa a meditácii. Čitateľ sa v nej môže stratiť v úvahách **o slobode a disciplíne, o dôstojnosti človeka,**

Kniha Živé paradoxy od Roberta Barrona **o rodine, viere a rozume, či o tom, ako vieme žiť naše protiklady bez pocitu vnútorného rozporu.** Kniha je ideálna pre tých, ktorí hľadajú kvalitný čas s textom, ktorý vedie k hlbšiemu premýšľaniu a povzbuduje vo viere.

RÍMSKOKATOLÍCKY FARSKÝ ÚRAD

Letná 60

052 01 Spišská Nová Ves

IČO: 31950141 DIČ: 2020719932

IČ DPH: SK2020719932

Bankové spojenie:

Všeobecná úverová banka, a.s.,
Bratislava, pobočka Spišská Nová Ves
IBAN: SK85 0200 0000 0031 5955 2257
BIC: SUBASKBX

Kancelária: 0908 033 987

Nonstop mobil: 0908 033 987

E-mail: kancelaria@farnostsnv.sk

Web: www.farnostsnv.sk

Facebook: Farnosť Spišská Nová Ves

Youtube kanál: RKC farnosť SNV

Všetky aktuálne informácie sú zverejňované na webovej stránke farnosti - www.farnostsnv.sk.

PROSBA O PODPORU

Vážení čitatelia,

ďakujeme za Vašu podporu, ktorú preukazujete farskému časopisu. V prípade, že máte záujem finančne podporiť tvorbu časopisu, prosíme, nechajte svoj milodar v hoci ktorej pokladničke umiestnenej v kostoloch v správe Rímskokatolíckeho farského úradu v Spišskej Novej Vsi alebo ho zašlite na účet úradu: Bankové spojenie: Všeobecná úverová banka, a.s., Bratislava, pobočka Spišská Nová Ves, IBAN: SK85 0200 0000 0031 5955 2257, BIC: SUBASKBX. Do správy pre prijímateľa uveďte „farský časopis Farská rodina“.

Nech sám Pán odmení Vašu ochotu podporiť dielo, ktoré napomáha formovaniu a zjednocovaniu farskej rodiny a slúži Bohu k oslave. Úprimne ďakujeme.

Redakcia

Vydal Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi pre vnútornú potrebu. Web: www.farnostsnv.sk. E-mail: kancelaria@farnostsnv.sk. Redakcia: Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi, Letná 60, 052 01 Spišská Nová Ves. E-mail: farskarodina@gmail.com. Zodpovedný odborný garant: Mgr. Ján Záhradník. Šéfredaktorka: Ing. Viera Kubovčíková. Redaktori: Mgr. Daniel Lysý, PhD., Mgr. Monika Dobrovská, PhDr. Lucia Smolejová, PhD., Ing. Peter Marhefka, PhD., Mgr. Mária Holiarová, Peter Dobrovský, Rút Kovalčíková a externí spolupracovníci a prispievatelia. Imprimatur: Mons. prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup, RKBÚ v Spišskom Podhradí - Spišskej Kapitule, prot. č. 1 107/11/Mj/15. 6. 2011. Registrácia: Ministerstvo kultúry SR, registračné číslo EV 4371/11. Náklad: 500 ks. Sadzba a grafická úprava: Mgr. Nikola Vojtasová. Grafiky v detských kútitku: Freepik. Foto na obálke: Peter Dobrovský. Technické spracovanie: Tlačiareň PROGRUP SK, s. r. o. Texty neprešli jazykovou úpravou. Nepredajné. Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky. Nevyžiadané rukopisy nevraciam. Dátum vydania: 27. 03. 2026. Uzávierka budúceho čísla 15. 05. 2026. Svoje príspevky zasielajte najneskôr do termínu uzávierky na e-mailovú adresu redakcie farskarodina@gmail.com.

BOHOSLUŽOBNÝ PORIADOK FARNOSTI

Deň	Farský kostol	Malý kostol	Sídliisko Mier
Pon	6:45	6:00	
	18:00	16:30	
Ut	6:45	6:00	17:00
	18:00	16:30	
Str	6:45	6:00	
	12:00	16:30	
Štv	6:45	6:00	
	18:00	16:30	
Pia	6:45	6:00	
	18:00	16:30	
So	6:45	6:00	
	18:30		
Ne	8:00	6:00	8:00
	9:15	7:30	9:15
Ne	10:30	9:00	10:30
	18:30		

Deň	Nemocnica	Dom dôch.
So	16:00	
Ne		9:15

Sviatosť zmierenia sa vysluhuje pri ranných a večerných svätých omšiach vo Farskom kostole.

Archív časopisu Farská rodina nájdete na www.farnostsnv.sk.

Príspevky, postrehy a námety do farského časopisu Farská rodina posielajte na e-mailovú adresu: farskarodina@gmail.com.

„Eucharistia je jediná matéria na zemi, ktorá vie, čo je večnosť a jej slávením sa už spájame s nebeskou liturgiou.“

BOHOSLUŽBY POČAS VEĽKEJ NOCI 2026

Deň	Farský kostol	Malý kostol	Sídliisko Mier	Dom dôch.
Pondelok 30. 03. 2026	6:45 18:00	6:00 16:30		
Utorok 31. 03. 2026	6:45 18:00	6:00 16:30	17:00	
Streda 01. 04. 2026	6:45 12:00 18:00	6:00 16:30		
Zelený štvrtok 02. 04. 2026	18:00 19:30 - 21:30 Getsemanská záhrada (tichá adorácia) 21:15 Kompletorium	16:30		
Veľký piatok 03. 04. 2026	7:30 Posvätné čítanie a Ranné chvály 15:00 Obrady (Slávenie utrpenia a smrti Pána) Poklona v Božom hrobe 17:00 - 21:45	17:00 Obrady (Slávenie utrpenia a smrti Pána)		
Biela sobota 04. 04. 2026	7:30 Posvätné čítanie a Ranné chvály 8:00 - 19:30 Sviatosť Oltárna v Božom hrobe 20:00 Veľkonočná vigília	8:00 - 19:30 Sviatosť Oltárna Božom hrobe 20:00 Veľkonočná vigília		
Veľkonočná nedeľa Pánovho zmŕtvychvstania 05. 04. 2026	8:00 9:15 10:30 16:00 Vešpery 18:30	6:00 7:30 9:00	8:00 9:15 10:30	9:15
Veľkonočný pondelok 06. 04. 2026	8:00 9:15 18:30	6:00 7:30 9:00	8:00 10:30	9:15

Sviatosť zmierenia pred Veľkou nocou 2026:

Farský kostol:

- Streda 25. 03. 2026: 10:00 - 12:00
 - Sobota 28. 03. 2026: 9:00 - 12:00 a od 14:00 - 16:00
 - Utorok 31. 03. 2026: 18:30 - 20:00
- Sídliisko Mier (Kino):
- Sobota 28. 03. 2026: 9:00 - 12:00

Pobožnosť krížovej cesty:

Veľký piatok 03. 04. 2026: 13:00 - Pašiový ekumenický sprievod (začiatok pri evanjelickom kostole)
20.30 h - pod Tarčou smerom ku Kaplnke Ružencovej Panny Márie na Tarči
Požehnanie veľkonočných pokrmov
05. 04. 2026 - Farský kostol: 6:30, 7:00, Kino Mier 7:00

MILÉ DETI!

Ježiš povedal: „Ja som vzkriesenie a život. Kto verí vo mňa, aj keby zomrel, bude žiť.“ (Ján 11, 25-26)

Milé deti, každý rok nám Boh s príchodom Veľkej noci pripomína tú najväčšiu lásku, akú si len vieme predstaviť. Je to láska, ktorá premohla smrť, láska, ktorá priniesla novú nádej a darovala nám večný život. Pri spomienke na Ježišovo vzkriesenie sa radujeme z toho, že vstal zmŕtvych a že po každej tme príde Božie svetlo. Budme Bohu vďační za tento úžasný dar – za vzkrieseného Ježiša.

Tak ako na jar všetko okolo nás ožíva, rastie a pučí, tak aj naše srdcia môžu vďaka Ježišovi rozkvitnúť novou radosťou a láskou. Veľká noc je časom nových začiatkov a nádeje, ktorá nás naplňa silou.

ÚLOHA

A teraz si môžete vyskúšať jednu kreatívnu úlohu. Vyrobité si spoločne krásne mrkvičky! Ved' aj malá mrkvička, ktorá vyrastie zo zeme nám pripomína, ako Boh dáva život a rast všetkému živému. Môžete ich použiť ako jarnú dekoráciu, darček alebo ako symbol nového života, ktorý nám Veľká noc prináša. Nech sú tieto mrkvičky pre vás malou pripomienkou veľkej Božej lásky a radosti zo vzkriesenia.

1. Drevené štipce rozdelíme, natrieme oranžovou farbou a necháme zaschnúť.
2. Rovné strany štipcov prilepíme k sebe.
3. Zoberieme si zelenú vlnu a prilepíme konce s tavnou pištoľou na jednu stranu a potom na druhú stranu.
4. Omotáme to vlnou.

2



3



Foto 2: Karneval v MŠ. Archív školy.

Foto 3: Dentálna hygiena s deťmi. Archív školy.

1



Zdroje: Všetchno co mám rada, 3/2024
Foto 1: Hotový výrobok.
Autorka: Rút Kovalčíková

Pripravila: Rút Kovalčíková

Ďakujeme za Váš MILODAR na tvorbu farského časopisu!

Odporúčaná hodnota je 2,- eur za jeden kus.